

Overweging: 14e zondag door het jaar

Thema: Ik wens dit huis vrede

Lezingen: Jesaja 66,10-14c en Lucas 10,1-12.17-20 of 10,1-9

Zondag 6 juli 2025 Joost Koopmans

In de tijd van Petrus en Paulus, wier feest wij vorige zondag nog vierden, was het Christendom een stroming binnen het Jodendom. Daarmee vertel ik u niets nieuws:

De eerste christenen waren allemaal joodse mensen die hun oude joodse geloof op een nieuwe wijze beleefden. Ze waren met hart en ziel joodse gelovigen, maar dan zoals Jezus daar tegenaan keek.

Later door de reizen van Paulus, kwamen er echter ook steeds meer niet-joodse mensen in contact met de visie van Jezus op leven en samenleven, met zijn kijk op God en de mensen. En zo werd die stroming binnen het jodendom een brede beweging, waarbij ook Grieken, Romeinen en allerlei anderen zich aansloten. Dat ging niet zonder slag of stoot. Want de ene groep onder leiding van Petrus, meende dat degenen die christen wilden worden, eerst jood – dus besneden – moesten worden. En de andere partij, onder leiding van Paulus, zei dat iedereen welkom was, en dat je om christen te zijn niet eerst jood, dus besneden hoefde te worden.

Iets van dat conflict hoor je terug in de brief van Paulus aan de Galaten. Hij schrijft: of je nu besneden bent of niet, dat betekent helemaal niets. Het gaat er alleen om, of je een nieuwe mens wilt zijn, die meewerkt aan een nieuwe schepping. Die betere wereld die eraan moet komen, wordt door Jezus het Rijk Gods genoemd.

En met die boodschap over het Rijk Gods zendt Jezus zijn leerlingen uit: 12 – 2 aan 2 - . Geloven op je eentje is eenzaam, met elkaar: dan sta je sterker! En wat moeten ze gaan doen? Bekeren? Beleren? Voorschriften uitdelen? Niets van dat alles! Ze krijgen als opdracht mee om vrede te verspreiden: "Laat je eerste woord 'vrede' zijn". Net zoals het eerste woord van de nieuwe paus 'Vrede' was. Wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, wat je geaardheid ook is, hoe je er ook uitziet: Vrede voor jou.

In een wereld die zich bewapent, en mensen opzet tegen elkaar, verwijzen Jezus en in zijn voetspoor paus Leo ons naar Vrede die van God komt.

Tegen de sluwe stem van de wolven met hun gelikte propaganda klinkt vandaag weer de zachte stem van de lammeren vanuit die andere wereld: het Rijk Gods. Die andere wereld ligt niet aan de overkant, maar is midden onder ons!

Wij, gewone mensen kunnen het nabij brengen ..

Wij kunnen zieken genezen met een goed woord, een teder gebaar, een gebed vanuit het hart.

“Als iets troost biedt”, zo schrijft de populaire psychiater Dirk de Wachter vanuit zijn ziekbed, “dan is dát het kleine goede: de mens die er voor je is .. die iets voor je doet .. iets kleins ... iets onschuldigs..”

Zo kunnen wij ook het oppervlakkige zwart-denken over onze samenleving doorbreken, door te leren om de problemen van binnenuit te begrijpen.

Zo las ik dat de nieuwe bisschop van Limburg, Ron van den Hout, als een soort stage, incognito meedraait met de avonddienst van de politie. Door de schrijnende situaties die hij tegenkomt, leert hij de samenleving in zijn bisdom ook buiten de kerkmuren en politieke partijen kennen.

En zo kun je, gewoon dichtbij huis meewerken aan het Rijk van God. Het is zeker daarom dat Jezus ons aanbeveelt om niet van het ene huis naar het andere te gaan. Doe goed op de plek waar je leeft en werkt, met in je bagage niet veel meer dan gedachten van vrede en barmhartigheid.

Als dit het is, als leven en geloven zó in elkaar zitten, dan vraag je je af waarom er zoveel gediscussieerd moet worden over regels en voorschriften, en waarom er – ook in de kerken – zo vaak gedoe is! Paulus wil van dat gedoe af ... over het wel of niet besneden zijn schrijft hij: “Ik wil hierover niet meer lastig gevallen worden! Waar het om gaat is, of je een stukje van de nieuwe schepping wilt zijn. Vrede zij allen, besneden of niet, die naar dit beginsel willen leven!”

Dat was ook de rode draad in de missie van paus Franciscus, zijn overtuiging namelijk dat de kerk een huis is voor iedereen, een huis met altijd open deuren.

Die draad neemt paus Leo van hem over.

In een verdeelde wereld stelt hij vóór om in de éne Christus één te zijn. Dat is de weg die wij met elkaar te gaan hebben, zo zei hij bij zijn inauguratie, sámen met de christelijke zusterkerken, met hen die andere religieuze wegen gaan, met die de rusteloosheid voelen van hun zoektocht naar God, met alle vrouwen en mannen van goede wil.

Om zo een nieuwe wereld te bouwen waar vrede heerst.

Durven wij die zending aan en als lammeren onder de wolven te zijn?